

సంపుటి 15

::

డిసెంబరు 59'

::

సంచిక 12

క్షమా ర్పణ

జనవరి 14 నాటికి ఆంధ్ర మహిళ పదహారవ వార్షిక సంచిక తీసుకుని రావాలన్న దృష్టితో యీ మాసం “ఆంధ్ర మహిళ” చిన్నదిగా వేస్తున్నాం. ఇందుకు పాఠకులూ అభిమానులూ మన్నిస్తారని తలుస్తాము.

ఆంధ్ర మహిళ పదహారు సంవత్సరాలుగా అవిచ్ఛిన్నంగా వస్తూంది. వేలాది పాఠకులున్నారని ఘనంగా చెప్పుకోలేక పోయినా ఆంధ్ర మహిళ అభిమానుల సంఖ్య యితోధికంగా పెరుగుతూనే వస్తూంది.

నేడు పత్రికలు వాటిని నడపడం అన్నది పెద్ద సమస్యగా తయారైంది. దిట్టమైన ఆర్థిక స్తోమతు వుంటేనే గాని పత్రికను సంస్థాగ సుందరంగా చేయడం అన్నది అసంభవం అలా వున్ననాడు పూర్తిగా వ్యాపార దృక్పథం వచ్చేస్తుంది. తప్ప సారస్వతపు విలువలు పెంపొందించే ప్రయత్నంగాని, ఏదో యితోధిక సాంఘిక సేవా కార్యక్రమాలని ప్రచారం చేద్దామని గాని తోచదు. అలా తోచక పోవడం సహజమే కూడా పత్రిక స్వంత కాళ్లమీద నిలబడాలంటే పూర్తిగా వ్యాపార దృక్పథం అవసరమే.

కాని పలుముఖ కృషి చిహ్నంగా యిన్నాళ్ళు చూపొందింది. యికమీదట కూడా అలాగే వుంటుందని చూ నమ్మిక. స్త్రీలలో సారస్వత అభిలాషను కుతూహలాన్ని పెంపొందించాలని ప్రయత్నం, పలువురికి దేశం నాల్గు చెరగులా జరుగుతున్న సాంఘిక సేవా కార్యక్రమాల వివరాలు విలువలు తెలియ చెప్పాలన్న కుతూహలం అన్నీ ఆంధ్ర మహిళకి వున్నాయి. వాటి కృషి ఫలితం పాఠకుల మూలకంగా విశదం అవుతూనే వుంటుంది. పదహారవ వార్షిక సంచికని కూడా అందరూ ఆదరిస్తారని ఆశిస్తాము.

వచ్చేదే వార్షిక సంచిక!

ఆంధ్ర మహిళ

16 వ. వార్షిక సంచిక

సంకాంతి నాడు వెలువడుతుంది

చక్కటి ముఖ చిత్రం

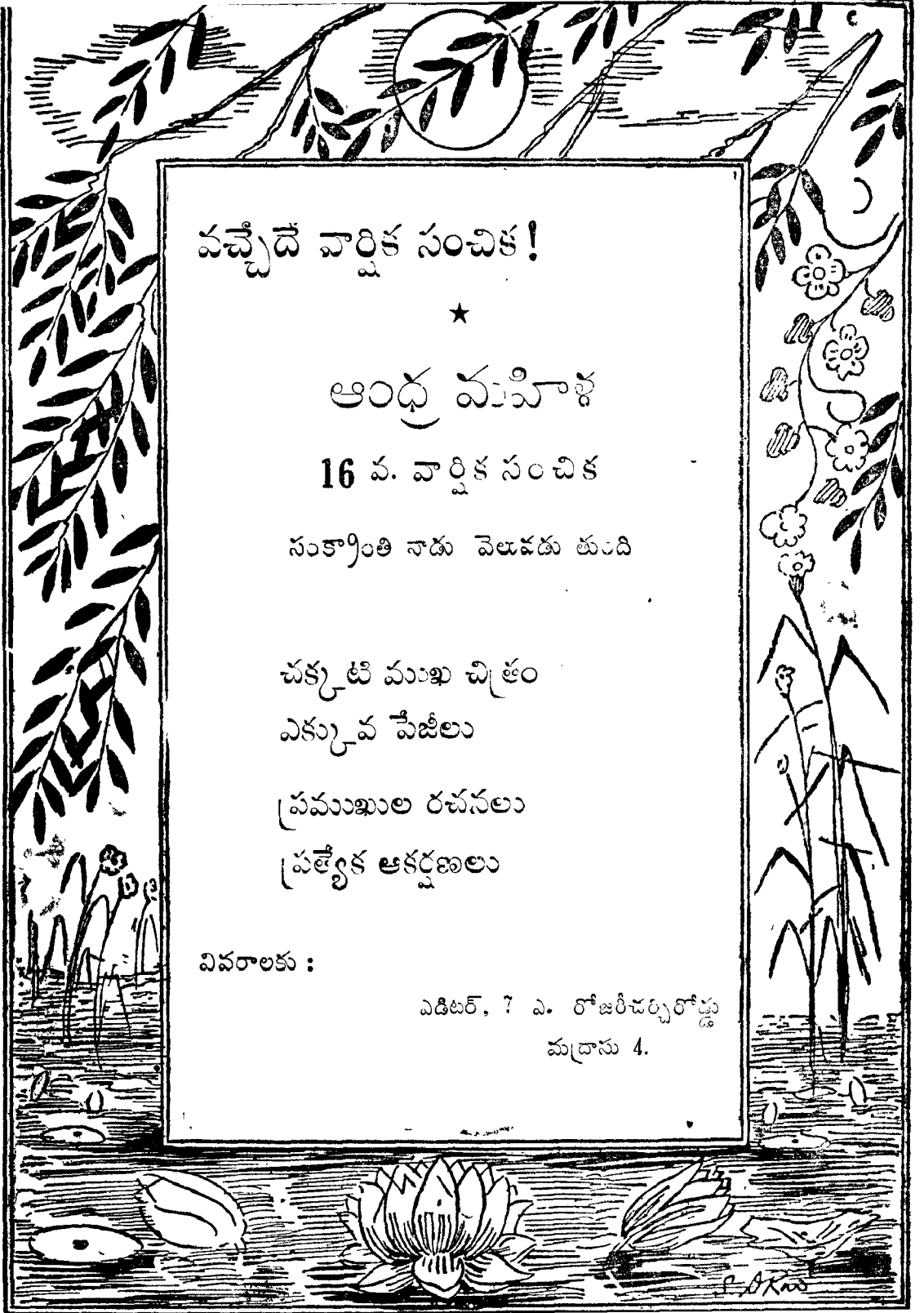
ఎక్కువ పేజీలు

ప్రముఖుల రచనలు

ప్రత్యేక ఆకర్షణలు

వివరాలకు :

ఎడిటర్, 7 ఎ. రోజరీచర్చిరోడ్డు
మద్రాసు 4.

బ్రతికి బాగుంటే

“నమస్కరము”

“నమస్కరాలు”

“బహుకాల దర్శనము”

“మరచిపోలేమకదా? ఎప్పుడు వచ్చారు?”

“మరచిపోతే ఎందుకువస్తాము. రెండు నెలలైంది”

“రెండు నెలలా? ఇంట్లో అందరు కులాసానా?”

“మరి ఆబిడను తీసుకురాలేదేమి?”

“నాలుగైదు నెలలనుండి ఆరోగ్యము సరిగాలేదు. ప్రదేశమార్పు కోసమే ఇక్కడకు తీసుకు వచ్చాను”

“ఆసంగతి తెలియలేదే తెలిస్తే వచ్చిచూచేదానిని”

“చూడకూడదనే తెలుపలేదు,”

“ఆ! చూడకూడదనే తెలుపలేదా?! ఏమి ప్రమాదకరముగా నుండినదా?”

ప్రాణాపాయ కరమేమీలేదు. కాని మానసికముగా ప్రమాదపరిస్థితిలో యుండుటచేత ఆమెను ఏకాంతముగానే వుంచి శ్రద్ధ తీసుకొనుచున్నాను.”

“ఓహో! అదా అర్థమయింది. మీరు ఆమె విషయములో చాలా శ్రద్ధ తీసుకున్నారు. చాలామంది నిర్లక్ష్యముగా వుంటారు,”

“అది నిర్లక్ష్యముకాదు. మీరట్లా, అపోహ పడతారు. చాలామంది మగవారికది తెలియదు, ఈ ఘట్ట

ములో ప్రతిభర్త ఏదోకొంత క్లిష్ట పరిస్థితులను ఎదుర్కొన వలసివస్తుంది. అది భార్య శారీరక మానసిక సంభవమైన మార్పునల్ల కలుగుచున్నదని తెలియదు. ఆమె చేష్టలు అర్థము చేసుకొనలేక, ఏమోనని భ్రమించి, అతిశయ గర్వోద్రేకములతో పొట్లాడే ఖర్తలు కూడా వున్నారు. ఈ ఘట్టములోని పరిస్థితులు ఎదుర్కొనటానికి నేను విశేషశ్రమచేసి ఐదాగు పండ్లనాడే ఆవిషయమును సాంగోపాంగముగా తెలుసుకొనుటకు అనేక పుస్తకములు చదివి ఆ పరిస్థితి వచ్చినప్పుడు ఎదుర్కొనుటకు సంసిద్ధుడనై వుంటిని”

“అలాగా అందరికీ తెలియదంటే నేను వప్పకోను తెలిసే, తెలియనట్లు నటించుతారంటే. అయితే మీకు శారీరక మానసిక శాస్త్ర పుస్తకములు ఆమూలాగ్రముగా చదివితిరా?”

“అవును విదేశ రచయితలు వ్రాసిన మానసిక శాస్త్రముల పుస్తకములు చదివి దానిలోని విషయములు మనశాస్త్ర పురాణములలోని వాటికి అన్వయించు కొంటిమి.”

“మీరి విధముగా చదువుటకు కారణ మేమిటి? ఖర్తలందరూ చదువుతారా?”

“జాగ్రత్తగలవారెల్ల చదువుదురు మీరిదివరలో ఈ విషయమున కొన్ని వ్యాసములు చక్కగా వ్రాసి యుంటిరి కదా? కారణ మేమిటని అడుగనేల. పురు

ప్రయత్న ఫలి

ఆధునిక వ్యవసాయ విధానాలలో ప్రబలమైన విశ్వాసం వుంది. ఎదురొడ్డి నిలబడి వాటిని ఆచరణలో గనక పెడితే. ఫలితాలు ప్రశంస నీయంగా ఉండగల వనడంలో సందేహంలేదు ఎన్నో సందర్భాలలో అనేకమంది రైతులు యీ సత్యాన్ని నిరూపించారు. దేశంలోని వేర్వేరు ప్రాంతాలకు చెందిన ముగ్గురు రైతుల విజయగాధ ఇది.

హార్బస్ లాల్ గుప్త. అసలు మొదట పట్టణ వాసి. అతను ఒక చిన్న పరిశ్రమను ఏర్పాటు చేసుకు రావాని మొదట ఉబలాట పడ్డాడుగాని దరిమిలాను వ్యవసాయంలోకి దిగాడు. ఇతర రంగాలలో కంటే ఆహార రంగంలోనే కృషి ఎక్కువ అవసరమని, దాని లోనే తన చేప చూపించాలని అతను తలపోశాడు.

పంజాబు రాష్ట్రంలో అమృత్ సర్ జిల్లాలో తరస్ తరస్ కు రి మైళ్ళలో ఉన్న బాలబాక్ గ్రామంలో ఫాక్టరీని కట్టాలనే ఉద్దేశంతో గుప్త బంజరు నేల చెక్క ఒకటి కొన్నాడు కాని పైన చెప్పినట్లు అతడు తరువాత మనసు మార్చుకున్నాడు. తాను కొన్న 50 ఎకరాల నేలలో హానికరమైన లవణాలు అధికంగా ఉండడంవల్ల అక్కడ పూచిక పుల్లయినా పండదని ఆశని కితెలుసు. కాని అతను నిరుత్సాహ పడలేదు. బ్లాకు ఆఫీసర్ల వద్దకు వెళ్ళి సలహా అడిగాడు. ఉచితంగా సలహా యేగాక కొంత ఆర్థిక సహాయంకూడా వారు అందచేశారు.

ఆ డబ్బు పెట్టి అతను ఒక గొట్టపుబావి తీయించాడు, సాగునీటి సమస్య యీ విధంగా తీరిపోవగానే గుప్త బ్లాకు ఆఫీసర్ల సలహా ప్రకారం మోగజెట్టిన కంపోస్టు ఎరువు సప్రబని పొటాషియం, ఫాస్ఫరం ఎరువులు తగు నిష్పత్తిలో కలిపి పొలంలో వాటిని చల్లారు. దీనితోడు జనుము, క్లోవరులనే పచ్చి ఎరువు పండించి, అవి పచ్చిగా ఉండగానే వాటిని నాగలితో దున్నించి మట్టిలోకి తొక్కించారు కుళ్ళి పోతున్న యీ పచ్చి ఎరువు నేలలోని లవణాలను పీల్చి వాటివల్ల కలిగే హానికరమైన ఫలితాలను నివారిస్తుంది.

అప్పుడు పొలానికి నీళ్లు పెట్టి నేలను కొద్ది అంగుళాల లోతుకు వట్టి మట్టిని పైపైన గోకి వేశారు.

ఈ విధంగా లవణాలతో కూడిన వై మట్టిని శ్రవ్వి తీసి వేసి, పొరుగున ఉన్న పంటకాల్వలనుంచి బ్రాక్టరుతో సారవంతమైన ఒండ్రు మట్టిని టన్నులకొద్ది తెచ్చి పొలంలో చల్లారు.

ఇలా 1954 లో గుప్త ప్రారంభించిన భగీరథ ప్రయత్నం ఫలప్రదమై ఆ బంజరు భూమి బంగారు పండే సుశీత్రంగా తయారయింది. ఆందులో అతను వరేకాదు చెరుకు, కూడా వేశాడు. వరి, చెరుకు ఇవి రెండు కూడా లవణాల వల్ల దెబ్బతినవు. ఈ కీలకం తెలుసుకొనే ఆతనిపంటలు పండిస్తున్నాడు. ఈ సాగు యీ వ్యవసాయ శీత్రంలో ఎకరానికి 54 మణుగుల వది ఎకరానికి 1000 మణుగుల చెరుకు పండుతోంది.

అధునిక వ్యవసాయ విధానాలను అవలంబించి అపారంగా లాభాలు తీస్తున్న మరో రైతు చౌదరి మామచంద్, ఇతను ఢిల్లీలోని సజఫ్ గడ్ బ్లాకులో ఉన్న మిర్రాల గ్రామ కాపురస్తుడు.

మామచంద్ అవలంబించే పద్ధతులు చాలా సులువైనవి డిస్కు నాగలితో అతను పొలాన్ని 10, 12 సార్లు దున్నుతాడు 3 అడుగులు ఎడం ఎడంగా అతను గోతులు తవ్వే ఎకరానికి 35 బళ్ళ చొప్పున కంపోస్టు ఎరువు వేయించాడు, ఆ తర్వాత మూడు నెలలకు ఎకరానికి 1 మణుగు చొప్పున నూపర్ చల్లి మట్టిలో బాగా కలిసి పోయేటట్లు చేశాడు అటు పిమ్మట మేలిరకం విత్తపు కలుపులకు చాళ్ళలో 4 అంగుళాల లోతున వరుసగా పోశాడు. ఎకరంలో యీ ధంగా 30 వేల కలుపులను నాటకం జరిగింది. త్వరలో మొలక లెత్తటానికి వీలుగా వాటిని నీళ్ళలో ముందు కొంతసేపు చానబెట్టి ఉంచాడు.

ఈ విధంగా కలుపులను నాటిన నెల రోజులకు పొలానికి నీళ్ళు పెట్టాడు. ఎకరానికి రెండున్నర మణుగుల చొప్పున ఆమ్మోనియం సల్ఫేటు చల్లాడు. ఆ తర్వాత 20 లేక 22 రోజుల కొకసారి చొప్పున 15, 16 సార్లు నీళ్ళు పెట్టారు. పంట ఏపుగా నిటారుగా యెదగడానికి తగు వసతులు చేశాడు.

మామచంద్ 319 రకం చెరుకు వేశాడు. ఢిల్లీ పరిసరాలలో యీ రకం చెరుకు పండించు తీయని బెల్లం కూడా తీయవచ్చు మామచంద్ నిరుడు నాలు

గంటే నాలుగు ఎకరాలలో పంటవేసి రూ. 3.200 నీకరాదాయం సంపాదించాడు.

మూడవ రైతు ఒక తోట యజమాని. ఇతను మద్రాసు రాష్ట్రం మధురైజిల్లా కామాయ గౌంక స్పర్ది గ్రామస్థుడు. పశనివేలు ఇతను ఒక ఎకరంలో దాక్షవేసి ఏటేడా సుమారు 2000 లాభం చేస్తున్నారు అతను చేసే కిటుకల్లా ఒకటే. తోటకు బాగా ఎరువు తోలడం. కొమ్మలు కత్తిరించడానికి 20 రోజులు ముందు, పశువుల డెక్కలు కొమ్ములపొడి 224 పౌన్ల వరకు చల్లుతారు. కొమ్మలు కత్తిరించిన తర్వాత 4 బళ్ళ గొర్రె పెంట తోలుతారు. ఏడాదికి రెండుసార్లు కొమ్మలు కత్తిరిస్తారు. తెగుళ్ళుతగలకుండా కొమ్మలు కత్తిరించిన వెంటనే, దాక్ష మొక్కలపై డి. డి. టి. చల్లుతారు. ఆకు తెగుళ్ళకు అదికట్టడానికి అవసరమైనప్పుడల్లా నోర్డు మిక్చర్ కూడా ఉపయోగిస్తారు.

మరో విశేషం ఏమంటే పశనివేలు తన తోటకు నాలుగు భాగాలుగా విభజించి ఒకదాని తర్వాత

ఒకటి వేర్వేరు ఋతువులలో పళ్ళు కానేటట్టు. ఒక మడి పిడిచి ఇంకో మడిలో మొక్కల కోమ్మలు కత్తిరిస్తూ ఉంటాడు. అంటే దీపివల్ల అతి వర్షాదుల వల్లో లేక తులార కారణాదులవల్లో చెదురు వాటిగా ఏ మడిలోనైనా పంట దెప్పలినా. మొత్తంమీద ప్రతి ఏటా ఎంతో కొంత పంట దిగుబడి అయే అవకాశము ఉంటుంది. తోట మొత్తం మీద పంట దెబ్బతినిపోయే ప్రమాదం ఉండదు అదీగాక ఏడాది పొడుగునా పంట పండించడంలో మరోలాభం ఉంది. పిదపకాలపు పంటకు గిరాకీ ఎక్కువ ఉండి డబ్బుకూడా ఎక్కువ వస్తుంది.

పశనివేలుకు వ్యాపారంలోని సులువు బలుపులు తుణ్ణంగా తెలుసు. ముఖ్యంగా కిస్మత్ రకమే పండిస్తాడు. ఈ రకం స్వదేశంలో యొక్కువ దొరకదు. విదేశాలనుంచి దిగుమతి చేసుకొంటున్నాడు. అందు వల్ల దీనికి దేశంలో గిరాకీ ఎక్కువ. పంటకు ధరా ఎక్కువ.

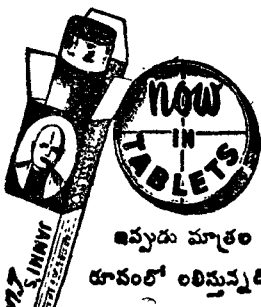

మీ బిడ్డ మామూలుగా

భుజించనిచో

మందంగా వుండి, పొట్ట ఉబ్బివున్నచో, బహుశా కడుపులో బల్ల (లివర్) పెరుగుతుండవచ్చు. యీ లివర్ వ్యాధి సాధారణముగా 3 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలకు వచ్చుట సహజము.

జమ్మి వారి

జమ్మి మూత్రం
హాంబర్గ్ లోనిస్తున్నది.

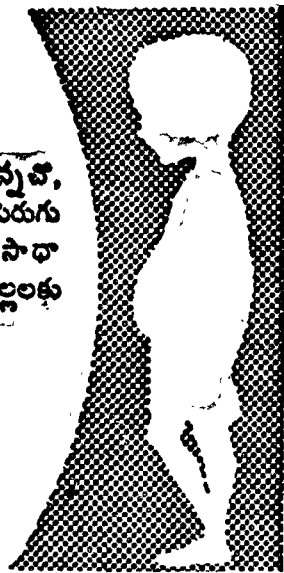
లివర్ క్యూర్

లివర్ & స్పైన్ వ్యాధుల
చికిత్సకు, సేవారణకు.

జమ్మి వెంకటరమణయ్య అండ్ సన్స్,

'జమ్మి బిల్డింగ్స్', మైలాపూర్, మద్రాసు.

కాల్: వెరుగంటివారి ఏటి, విజయనగరం ఏటి,
మరియు అతర ఫలములలో.

JVZ-118

తెలియని అనుబంధం

దాదాపు ఆరు సంవత్సరాల తరువాత ఆ రైల్వే స్టేషనులో రైలు దిగుతూ, బెడ్డింగు చేతిలో పట్టుకొని కాలు పెట్టానో లేదో ప్రక్క ధస్తుక్లాసు పెట్టెనుండి “అన్నయ్య” అనే పిల్చువిన్నా. ఆయన నన్ను అంత అస్వాయంగా యిచ్చట పిల్చేవారు ఎవరుంటారే అనుకొని సూటుకేసు దించుకొంటూ యుండగా మరల “అన్నయ్య. అన్నయ్య” అని ఎంతో ఆశ్రుతగా పట్టలేని సంతోషావేశంతో పిల్వటంబిని ప్రక్కకు చూద్దను గదా లలిత నవ్వుముఖంతో తయారు; తన భర్తని, కొడుకుని, కూతురుని, పరిచయం చేయటం. తను తన చెల్లెలు పెండ్లికి వెళ్ళుతున్నట్లు, నన్ను కూడ రమ్మని ఆహ్వానించటం. నన్ను గూర్చి లక్ష యక్షప్రశ్నలు. నా సమాధానానికి ఎదురుచూడ కుండా. అది తన పని కాదనట్లుగా. వెంటవెంటనే ఆడగటం, ఉత్తరం వ్రాయమని కోరటం, రైలు కదల బోతూ యుండగా, నవ్వుతూ యున్న మేమిద్దరం కన్నీళ్ళ పర్యంతం అవటం అన్ని ఆయదు నిమిషాలలో జరిగిపోయాయి.

కథానిక

లలితమ నేనుచూసి దాదాపు ఆరు సంవత్సరాల పైన వుతుంది. అమెకు నాకు పరిచయం అల్లా ఒక్క రెండు నెలలు మాత్రమే. మేము కలవటంకూడ, చాల గమత్తుగానే కలిసాము. లలిత తన పరీక్షల తరువాత ఆ సంవత్సరం పరీక్ష తప్పిందికూడాను. ఫలితాలు తెల్సినప్పుడు పాపం రోజంతా ఏడుస్తూనేవుంది. శెలవులకు వాళ్ళ పెద్దమ్మగారి యింటికి వచ్చింది. కొన్నికారణాలవల్ల నేను కూడ రెండు నెలలు అచ్చటనే గడపటం జరిగింది. ఆ రోజులలోకూడ యిలా దేశ దిమ్మరిగా, నాది అనేది లేకుండా. నాకొరకు బాధపడేవాళ్ళకూడా లేకుండా తిరుగా

లని. నిహంగంలా విహరించాలని, పరుగెత్తే మబ్బుల్లా ప్రపంచాన్ని చుట్టిరావాలని, విపరీతంగా పుస్తకాలుకూడ చదవాలని కోరుకుంటూ- ఊహగానంలో విహరిస్తూ యుండేవాడిని. అనాటి కోరికలు, యింత నమ్మలేనంత సత్యంగా తయారవుతాయని, నేనెన్నడూ కలలోకూడ అనుకొనలేదు.

లలితకు భోజనం చేయటం ప్రతిసారి ఒక గండంగా యుండేది. వాళ్ళ పెద్దమ్మగారు దగ్గర కూర్చోని ఎంతో ప్రేమానురాగాలతో, చిన్నపిల్లలకు పెట్టిస్తున్నట్లు పెట్టిం చేది. పావుకారుగారి ఏకైక పుత్రికారత్నం. వల్లమాలిని గారాబం. అందులో పట్టణంలో చదువు కొంటూ యుండేదా, నన్నుగా యీ కాలపు నవ నాగరికత యువతిగా, గాలివస్తే తూలిపోయేటట్లు, అతి నాజూకుగా యుండా అనుకొంటూ యుండేదనుకొంటూ. నిజానికి వంటమనిషి వద్దంటూ చెలుగుతూ యున్నప్పటికీ, కొద్దిగా అన్నం

పెట్టినప్పుడు చూడాలి లలితాదేవిగారి ముఖం. ఎంతో పట్టరానికోపంతో మునగతీసుకొనియుండేది. కాదంటే చేసేది లేక కళ్ళనీళ్ళు పెట్టేది. ఆ కాసేపు ఎవరితోను మాట్లాడేది గాదు. కాని మేమిద్దరం మట్టుకు సరదాగా కల్సి మెల్లి యుండేవాళ్ళం అటలు, పాటలు, షికార్లతో కాలం ఎంతో ఆనందంగా. తొందరతొందరగా. గడచిపోయింది నాజీవితం అలాగడపటం. అదే అఖరుసారి.

“అన్నయ్య అన్నయ్య” అంటూ ఎంతో అస్వాయంగా పిలుస్తూయుండేది. నేను “అక్కయ్య అక్కయ్య” అంటూ నవ్వుతూ యుండేవాడిని. ఎవరిమీద కోపం వచ్చినా లలితకు నామీద మట్టుకు ఎప్పుడూ కోపం వచ్చేదిగాదు.

నన్ను ఎవరైనా ఏదైనా అనటం జరిగితే, నా కొరకు వాళ్ళందరితోనూ పోట్లాడుతూ యుండేది. లలితను చూడటానికి అనేకమంది స్నేహితులు, చదువుకొంటున్న కలవారి అమ్మాయిలు ఎందరో వస్తూ పోతూ యుండేవారు. లలితను ఉడికించటానికి, వాళ్ళు ఏదో ఒకటి నన్ను అనేవారు అంతే లలితకు కోపం రావటం, పోట్లాడుకోవటం కొంత సేపు బిగతీసుకొని పోవటం, వాళ్ళు కిలకిలా నవ్వటం. సామాన్యంగా తరచుగా జరుగుతూనే యుండేది ఏమిటో యీ అనుబంధ సంబంధం, అంతను లలోకూడ మోకు అంటులేని అపూతం ఉంది ఆమెతో “అన్నయ్యా” అని అనిపించుకొనటానికి తగిన యోగ్యత అర్హతా వావర్ష ఏమీలేదు

ఆటలలో నయినా ఓడిపోవటం అంతే లలితకు ఎంతో కష్టంగా యుండేది ఎవరైనా అన్యాయం చేసి నవ్వుడు నేను నవ్వుతూ యుంటే, తను కోపంతో మండి పోతూండేది

“లలితా యిలా అయితే వచ్చే మహాను భావుడు భస్మం కావాలి నదే అవ్యక్తమవుతుంది, నిష్ఫలపూజ చేస్తూ వుంటాడు” అంటూ ఉండేవాడిని

“నేను అసలు పెళ్ళి చేసుకొంటేగా” అని టకీ మని సమాధానం యిచ్చేది.

“మరి ఏమి చేస్తావు లలితా?”

“మరంలో చేరుతా”

“మరి నీ అస్తి అంతానో”

“మరానికే వ్రాసియిచ్చి, కృష్ణా, రామా, అని అనుకొంటూ వుంటేపోదూ?”

“ఎవరికో ఎందుకు, నాకే వ్రాసి యివ్వగూడదు లలిత నీకు పుణ్యంకూడ వస్తుంది. అయినా నా పిచ్చిగాకపోతే నీలాంటి షావుకారుగారి అమ్మాయికి, అలాంటి అవునరం ఏముంటుందీలే”

“కావలిస్తే యిప్పుడే వ్రాయించుకో అన్నయ్యా” అంటూ వక్కున నవ్వేది.

నాకు పిల్లలు పుడితే, నా కూతురుని తీసుకెళ్ళి పెంచి, చదువు చెప్పించి, పెద్దదానినిచేసి పెళ్ళి చేస్తా నంటూ

వుండేది యిలా రెండు నెలలు ఎన్నో మరువలేని విషయానాతో కలగా గడచిపోయినాయి.

అనాటి తరువాత యిదేమరల మొదటిసారిగా లలితను చూడటం సన్యాసిగా వుంటాననేలలిత, పిల్లలతో, సంసారంతో, కల, కలలాడుతూ వుంది

లలితకు వాళ్ళనాన్నగారి అడ్రసుకు ఉత్తరం వ్రాయాలి ఏమనివ్రాయాలి?

నాదేశదిమ్మరి తనాన్నిగూర్చి వ్రాయాలా?

నేను చూసిన, నాకు జరిగిన ఆక్రమ అన్యాయాలను గూర్చి వ్రాయాలా?

మా అమ్మాయిని పెంచుకొని చదువు చెప్పించమని అడగాలా?

ఏమని వ్రాయాలి?

నిజంగా లలితకు తప్పక ఉత్తరంవ్రాయాలి కన్నవారి కన్నా ఎక్కువ ప్రేమగాయుండేది నేనంటే, “ఎప్పుడు డబ్బుకావల్సి వచ్చినా, మరే ఆవునరంవున్నా నాకుగాని, నాన్నకుగాని, వ్రాయి అన్నయ్యా” అంటూ నేను అలాగే చేసానని, చేతిలో చేయి చేయించుకొన్నది లలిత తన స్నేహితురాళ్ళలో ఒకరికి నేనంటే వల్లమాలిన ప్రేమని, నన్ను తప్పక ఆ అమ్మాయిని చేసుకొనమని ఎంతో బలవంతం చేస్తూ ఒకటి రెండు ఉత్తరాలుకూడ వ్రాసింది లలిత. యీ ఆరు సంవత్సరాలలో ఎంతగా మారిపోయింది వాళ్ళ చెల్లెలు పెళ్ళికి కెత్తేనో? వాళ్ళ అందరిని కల్యాణకొన్నట్లుంటుంది. వాళ్ళ నాన్నగారు కూడ చాల సంతోషిస్తారు ...

“బాబూ యీ సామాను తమదేనా? బయటకు తీసుకొని వెళ్ళమంటారా?” అన్న కూలివాని ప్రశ్న నా ఆలోచనలకు అడ్డువచ్చింది. చూద్దనుగదా ఆ ప్లాటుపారం మీద ఎవరూలేరు. అందరిని సాగనంపి నన్నుకూడసాగ నంపటానికి వచ్చాడు యీ కూలి ఎంత మంచివాడు. అంతమంచి, అమాయకపు లలితకుకూడ అంతకోపం, ఆదియిప్పటికీ కూడ యున్నదేమో? ననుకుంటూ ఆ కోపపు కోమలి ముఖం గుర్తుకువచ్చి నవ్వుతూ. సాగ నంప తయారుగావున్న కూలిమని చూసాను

వ్యవస్థాపకురాలు.

శ్రీమతి దుర్గాబాయిదేశ్ ముఖ్

ఆంధ్ర మహిళ

16 వ వార్షిక సంచిక

ప్రకటనల వివరాలు

(ఒకేరంగు - ఒక సారికి)

నాల్గవ కవరు	60 రూ
లోపలిపేజీ	50 రూ
అర్ధపేజీ	30 రూ
పావుపేజీ	20 రూ

ఆంధ్ర మహిళలో

ప్రకటన అంటే

విస్తారమైన
ప్రచారము!

విలువైన
సేవాకార్యము!

సాలుచందా 6 రూ

వివరాలకు .

మేనేజరు, 7 ఎ. రోజుగీచర్పిరోడ్డు, మద్రాసు 4.

అ స మ ర్థు డు

కె. సారధి

సుధ బ్రతికినన్నాళ్ళు, నేనొక్కసారి కూడ ఆమెను సంతోషపెట్ట లేకపోయా. కేవలం అజ్ఞానంలో పడి. పశువుగా ప్రవర్తించి, నా వెలలేని మాణిక్యాన్ని పోగొట్టుకొన్నా. “చేతులు కాలిన తర్వాత ఆకులు పట్టుకున్నట్లు, నా సుధ నన్నిడిచి పెట్టివెళ్లిన పిమ్మట, వగచి ప్రయోజనం” పరిస్థితుల ప్రభావానికి చా సుధ ఆహుతయి పోయింది.

సుధకు నాకు వివాహమై రెండు సంవత్సరాలు కావస్తుంది. మొదట ఈ పెండ్లికి నేనొప్పుకోలేదు. కారణం అప్పుడే కాలేజీ చదువు ముగించి, పుద్యోగ ప్రయత్నంలో వున్నా. నా క్లాసుమేటు ఉపను వివాహం చేసుకొందామని పించింది. ఆమె కూడ అదే అభిప్రాయంతో వున్నట్లు నాకు తెలియక పోలేదు. మా కలియకతో ఈ విషయం అనేక మార్లు కొట్టుపడింది. ఆమె తన కభ్యంతరం లేదని, కాని తన తండ్రి ఈ సంబంధానికి ఏనాడు సమ్మతించడని చెప్పేసింది. నేనేమి అంతగా వున్నవాణ్ణి కాను, ఉప నాన్నకు, నాకు ఈ విషయనపై భేదాభిప్రాయ లేర్పడి నేను వూరు చేరాను. నాకు బాగా తెలుసు. ఉప నన్ను తప్ప మరెవరిని వివాహం చేసుకోదని, ఆమె బాధ పడున్నట్టు వుత్తరం వ్రాసింది. నేను దాదాపు అదే పరిస్థితులతోనే యున్నాను. కాని నేనేమి చేయడానికి శక్తిలేదు. కోటికి పడగతెత్తిన మిల్లు యజమాని కుమార్తెను కనీసం స్మరించటానికి గూడ నాకు హక్కులేక పోయింది,

కాని ఉపను మరచిపోదామని చేసిన ప్రయత్నాలన్ని వ్యర్థమైనాయి. ఆమెను నా మనః ఫలకం నుండి తుడిచివేయలేకపోయా, రోజుకు రోజు ఈ బాధ మరి పొచ్చింది. నేను క్రమంగా మానసికాదోషనంది నా ఆరోగ్యాని పోగొట్టుకొన్నా. ఈస్థితిలో నాపై పిడుగు పడ్డట్టు ఉప వివాహం ఒక ఇంజనీరుతో నిశ్చయమైందని వార్త అందింది. నానవనాడులు

కృంగనాంభించింది. నాకేంచేయడానికి తోచడంలేదు ఈ విషయ పరిస్థితి నర్థంచేసుకొని మా వాళ్ళు నాకు వివాహం చేయ నిశ్చయించి నా సలహా కోరాను. నేను సుతారాం ఇష్టపడలేదు. అమ్మానాన్న బ్రతికూలి చివరకు సంబంధం నిశ్చయం చేశారు. నేను జీవచ్ఛవంలా పెండ్లి పందిరిలో కూర్చుని లేచాను.

నాభార్య సుధ నిజంగా అందమైంది. ఉప కంటే ఏన్నోరెట్లు గొప్పగుణాలు కలదిగా తోచింది. కేవలం స్కూలు చదువు వరకే చదివినా అన్నీ విషయాలు అట్టేతుణంగా తెలుసుకుంటూ నా బాధను అర్థం చేసుకుంది సుధతో వున్నంత కాలం నేను నా బాధ సంతటిని మరచిపో గల్గుతున్నా. కాని ఎంత ప్రయత్నించినా నేనెందుకో సుధను ప్రేమించలేకపోతున్నా మళ్ళీ అనురాగం మాత్రం పెల్లుబికివస్తుంది. ఆమెను చూస్తుంటే నేనేదో తప్పు చేసిన వాడిలా బాధ పడసాగా. ఇప్పుడు నా మట్టుకు నేను కులాసాగా తిరుగుతున్నాను. అంతా సుధ చేతి చలవ.

ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో పడ్డా మళ్ళీ, పుద్యోగం ఏమన్నా బజారులో దొరికే వస్తువా? ఎక్కే గడపాదిగే గడపపా వున్నదే తప్ప, ప్రయత్నానికి తగిన అనుకూల ఫలితం, పరిస్థితు లేర్పడుతుందనీ, ఎవరు మాత్రం నిశ్చయించగలరు. ఇంట్లో అందరికీ నేను చాల చురుకైనయిపోయాను. ఈ పరిస్థితి నుండి తప్పించుకొందామని పారిపోనుద్దేశించా పిరికి పందలాగా. నన్నే నమ్ముకొన్న సుధ గతి ఏంకాను. ఇప్పుడు సుధ గర్భవతి. ఆమెను ఆ పరిస్థితిలో వదలి పోవడం తోచనీయం. రోజు రోజుకు ఇంట్లో పరిస్థితుల ప్రభావం పొచ్చింది. ఆ బాధకు తట్టుకోలేక పోతున్నా సుధ మాత్రం నాబాధను అర్థం చేసుకుంటూ నన్ను ఓదార్చుతుంది. అస్థితిలో సుధ లేకుంటే నేనేమి కాను. ఇలా ఎంతకాలం ఒకరిపై ఆదారపడి. వాళ్ళకు భారంగా, జీవితం గడపడం అని మధన పడసాగా.

ఓరోజు వున్నట్టుండి. ఉష వద్దనుండి వుత్తరం వచ్చింది. కొన్ని అనివార్యకారణాల వల్ల తన వివాహం నిల్చిపోయిందని, తనొక్కసారి వచ్చి చూచిపొమ్మని వేడుకుంది. మళ్ళీ వెనుకటి రోజులు నా ముందు సినిమా రీలు లాగా తిరిగింది. నేను అవసరపడి ఇలా మారిపోయానని అనుకుంటుండేమో. నేను ప్రేమించడం లేదని భావిస్తుండేమో. ఎందుకైనా మంచిది, ఉషను ఒక్కసారి వెళ్లి చూచి, పరిస్థితులను విశదీకరించి రావచ్చుననుకొని బయల్దేరా. సుధను విడిచేపెట్టి వెళ్లిపోతున్నానని బాధగా చూచింది-ఆమెను దైర్యంగా యుండమని, వుద్యోగం దొరికిన తక్షణం తీసుకుని వెళ్లిపోతానని హామీ ఇచ్చి మరి బయల్దేరా.

ప్రయాణం చేస్తున్నానన్న మాటేకాని. ఉషను ఏలాసముదాయించడమా అనియోచిస్తూ కూర్చున్నా. ఉష నన్ను స్టేషన్లోనే ఆహ్వానించి తీసుకెళ్లింది. వాళ్ళ నాన్నను చూడడంతోనే మళ్ళీ పాత పరాభవం నా స్మృతిపథానికొచ్చింది. నేనెక్కడ మళ్ళీ ఆవమానించబడ్డానో అనియోచించా. కాని అలాంటిదేమీ జరుగలేదు. అయనకులాసాగా మాట్లాడుతూ నన్ను వుత్సాహపరచి చూచాడు. నాకు మరి వింతగా తోచింది అతని ప్రవర్తన, తర్వాత తీరిగ్గా మాట్లాడుతూ, నేను పడుతున్న కష్టాలన్నిటినీ తాను ప్రత్యక్షంగా చూడకపోయినా, వరోక్షంగా వింటూన్నానీ, తాను చాలా బాధ పడుతున్నానని మొనరి కన్నీరు కార్చాడు. అంతగా నా కళ్ళంతరం లేకపోతే తన మిల్లుతోనే మేనేజరుగా వుద్యోగం ఇప్పిస్తానని చెప్పాడు. ఇప్పుడున్న పరిస్థితులలో నాకింతకంటే మంచి ఆవకాశం దొరకదు. సరేనన్నా, కానీ ఆయన మళ్ళీ ఓ షరతువెట్టాడు. నేను ఉషను వివాహం చేసుకోవాలట. అంతగా పరిణమిస్తే తాను జీవితాంతం సుధను కాపాడతానని, తన కుమార్తెను యేలుకోవలసిందిగాకోరాదు, ఈ మాటలు వింటూ నేను అచేతనుడినిఅయి నిల్చిపోయాను. నా కాళ్ళ క్రింద భూమి తిరుగుతున్నట్లనిపించింది. నాకు యోచించడానికి అవకాశం కావలయునని కోరి నెలపు తీసుకొని వెళ్లిపోయా. నా మనస్సు మనస్సులో లేదు. నా సౌఖ్యానికై ఏపాపం ఎరుగని సుధ బలి కావలసిందేనా! సుధ మీద జాలి కలుగుతుంది కాని ప్రేమించ లేకపోతున్నా. వెంటనే బయల్దేరి రమ్మని, నాకు వుద్యోగం దొరి

సుధ
దేరి వచ్చింది
సుధ తానే జోక్యం
కున్నట్టుగా
ను పరిచయం
డంతో, చకితురాలై. నీ సుధ తానే జోక్యం కల్పించుకొని పరిస్థితివంతా ఆమూలాగ్రంగా విశదీకరించింది. ఇప్పుడు ఉష నన్ను అపార్థం చేసుకోలేదు సరి కదా ద్విగుణీ కృత వుత్సాహంతో సుధను తన అక్కయ్యగా భావించి ఆహ్వానించింది. కాని వాళ్ళిద్దరు ఆలా ఆన్వేష్యంగా వుండడంలో నేను ఏదో పోగొట్టుకుంటున్నా వాడిలా ఫీలవసాగాను.

మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాను, ఏలా ఈ పరిస్థితినుండి బయట పడడమా అని యోచించసాగా, ఏ నిర్ణయం చేయలేకపోయా.

ఆ రోజు దీపావళి పండుగ ఇల్లంతా కళకళలాడుతూ ఆనంద దాయకంగా వుంది. సాయంత్రం ఏదో పని వుండి సుధను పిల్చాను. ఉషతో మాట్లాడుతూ పరాకున నాపిలుపు విని పరుగెత్తి వస్తూ పొరబాటున కాలుజారి మిదై మెట్లనుండి దొర్లిపడి పోయింది. సుధను ఆస్పత్రిలో చేర్చడం తప్పవేరుగతి లేకపోయింది. వేదననే వెదజల్లింది. డాక్టరు ఇక జీవించే ఆశలేదని చెప్పేసాడు. నేను పిచ్చివాడిలా ఇటునటు తిరుగుతున్నా. కొన్ని గంటల నేపు ఏడుస్తూ సుధ చెంత కూర్చుని పోయా. రెప్పలల మటిస్తున్న సుధ కను చూపుల భావాలు, మా ఇరు పురి ఆత్మలను అర్థంకాని మాపుల్తో ఆహ్వానిస్తూ వేచియుండే ఆ కొద్ది గడియలు తనలో వూడిపడే యోవో భావాల్ని వెలిబుచ్చలేక మ్రుంగలేక తికమకపడటం బాగా అర్థం చేసుకున్నాం. ఆమె చూపుల్తో తీరని శాంతి కలలు తేజరించు నట్లు, ఎందుకో మా ఇద్దరికీ చూస్తూ కళ్ళు వాల్చింది. సుధ ప్రాణ వాయువులు అనంతంలో లీనమైపోయాయి. నేను భోరున పడి పడ్వసాగాను.

ఇప్పుడు నేను సుధని తల్చుని నిమిషమంటూ లేకపోయింది. బ్రతికినన్నాళ్ళు నాకై, నా ప్రేమకై నా చిరు నవ్వుకై ఎదురుచూచింది.

ఇప్పుడు నేను చనిపోయిన సుధకై, నా ఆత్మా శాంతికై, నా పాపానికి పరిహారంగా, ఎదురు చూస్తున్నా! నాకు ప్రపంచ మంతా ఆంధకారంగా వుంది.

DHRA MAHILA SABHA

NURSING HOME & NURSES' TRAINING CENTRE

Statistics for the month of October, '59.

OUT-PATIENT REGISTER

No. of Surgical cases treated	43
" " Medical " "	981
" " Gyneae " "	146
" " Ante-natal " "	230
" " Post-natal " "	78
" " Dental " "	13
" " E.E.N.T. " "	66
Total Number of New Patients	1,557
Total Number of Old Patients	2,385
Grand total	<hr/> 3,942 <hr/>

ADMISSION REGISTER

No. of Normal deliveries	157
" " Abnormal deliveries (Forceps 5)	5
" " Antenatal cases with False Pains	26
" " Antenatal cases with Texeamia	7
" " Post-natal cases	3
" " Gyneac " "	33
" " Medical " "	114
" " Babies admitted as Lodgers	172
Grand total	<hr/> 517 <hr/>

(Sd.) Dr. K. R. AMBUJA,
R. M. O.

(Sd.) Dr. M. PAVANA BAI,
Medical Superintendent.

(Sd.) Smt. V. LAKSHMI PARVATHI,
Secretary.

ఇంటికి శోభ

ప్రతి స్త్రీకి తన యింటి అందాన్ని గురించి, ఇంట్లో అందమైనవీ, విశేషకరమైన వస్తువులు వాటిని గురించి చెప్పుకొనుట అలవాటు తన యింటి సంగతులు విని ఎదుటి స్త్రీ తననీ తన పనులనీ ఇంటి పనులనీ ప్రశంసిస్తే చాలా ఆనందం పొందుతూంటుంది. అలాగే నాకు కూడా మాయింటి వివేషాలనీ-గొప్పతనాన్ని చెప్పుకుంటే తృప్తి కలుగుతుంది. ఉత్సాహం కలుగుతుంది. విచిత్ర వాటికి తమ యిల్లు కూడా ఇల్లా ఉంటే బాగుంటుందని అనిపించాలని నా అభిలాష.

నాకెప్పుడూ కూడా “మా యిల్లు ఇంత పెద్దది. ఎంతో బాగుంటుంది. ఎవరు ఎల్లా ఉంటారు” ఇవన్నీ చెప్పడం అలవాటు లేదు. నాకెప్పుడూ కూడా రోజూ ఇంట్లో ఏమేమిచేస్తామో, ఏమేమి తింటామో, ఎల్లా పండుకుంటామో ఇలాంటి మాటలు ఎవరితోటీ చెప్పుట అలవాటులేదు. కాని మా యింటిని ఏలా అలంకరిస్తానో ఏ విధంగా అందంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తానో ఇవన్నీ చెప్పడానికి నాకెంతో గర్వంగా ఉంటుంది.

అయితే ఇప్పుడు చెప్పుతున్నాను— వినరడి. మా యింటి శోభ చేని వల్ల కలుగుతుందో వివరంగా.

ప్రతి రోజూ ఉదయాన్నే మేము మా యింటి నుండి ‘రంగోలీ’ని పెట్టుకుంటాము. వాకిలి శుభ్రముగా గోమయముతో నున్నగా అలికి చానిమీద చేతితో జేగురు పిండితో అందమైన ముగ్గులు అలంకరించుతాము దీనినేమేం ‘రంగోలీ’ అంటాము.

కులసికోట ముందర, దేవుని పీఠము ముందర, రంగోలీ పెడతాము, ఈ రంగోలీ అనేక రకము

లైనవి పెట్టవచ్చును. కాని ఇలాగ పవిత్రమైన స్థలం లందు మాత్రం ప్రత్యేకించి ‘గోపద్మ’ స్వస్తి పూల్, చాందినీ, కాసవ్, అను వాటిచే చిత్రిసాము. ఈ రంగోలీ చిత్రణ ప్రత్యేకంగా ఆలోచించి నిర్ణయించ బడినదిగా తోస్తుంది. ‘పూల్’ ఇంటికి సువాసన నిస్తాయి. దేవతా పూజా ర్థములు వెన్నెల మించిన వెలుగు నిస్తాయి, ‘గోపద్మ’ అనునది ఇంటిని పవిత్రం చేస్తుంది. మనకి గోవు పూజనీయ మగుటచే ఇదియు పవిత్రమే. ‘స్వస్తిక’ మన ధర్మ చిహ్నం. ప్రతి శుభ కార్యమునందు దీనిని చిత్రిస్తారు, ఈ ‘స్వస్తిక’ సూర్య దేవునికి ప్రీతి కరమైనది శుభ కార్యములకు ఆకరము. జీవనమునకు ఆనందము. ‘కాసవ్’ కూడ పవిత్రమైనది దీనిని మనము ద్వారపాలకుంటాము. ఇదే ఇంటికి రక్షణ నిస్తుందనిమగవారి భావన.

అప్పుడప్పుడు మన యింటికి మంచి అతిథులు వచ్చిన మనము ఆ రోజుల నెంతో సుదినములని చెప్పుకుంటాము. అలాగే మాకు ఒక రోజు పండుగ వస్తుంది చాలా హడావిడిగా దానిని మరాఠీలో ‘సమవార్’ అంటారు.

శ్రావణమాసము వచ్చినప్పుడు మాకు ఆనందము కలుగుతుంది. శ్రావణమాసమును, ఋతురాజులలోకి శ్రేష్ఠమాసమని కూడ అంటారు. ఈ నెలలోనే “నాగ పంచమి” వస్తుంది. ఈ రోజున మేం నాగదేవునిపూజ చేసుకుంటాము. ఆ రోజున ప్రతి యింటిలోనూ నాగ దేవునిపూజ జరుపుకుంటారు. నాగదేవునిలో ఐక్యమయి మా పూర్వులందరు యిళ్లకు వస్తారని ప్రజల్లో ఒక నమ్మకము. పూర్వీకులైన పితామహులు నాగ దేవుని సూపముతో ఇంటిని రక్షించుతారని కూడ అంటారు. ఇందుకు ఆయనకి పాలు యిస్తారు. అంటికి

పిలుస్తారు. ముంగిట నాట్యము చేయమని ప్రార్థన కూడ చేస్తారు. పాములవాడు దానిని తీసుకొని రాగానే దానిమన్నన కోసం తన నాగస్వరం వినిపిస్తాడు. ప్రసన్నం చేస్తాడు. ఈ నాగనృత్యం చూడని కెంతో అందంగా ఉంటుంది

“నాగపంచమి” తరువాత మాకు “మహాలక్ష్మి” ఇంటికి వస్తుంది. ఆదిగౌరిదేవియొక్క పవిత్రనామము ఆమె తన కుమారుడగు గణపతితో కూడ వస్తుంది. ఆమెని మేము. మాయంటిలక్ష్మి, “కన్యా” అని అనుకుంటాము. ఇందుచేత ఆమెని మేము పాటిలేని గౌరవముతో చూస్తాము. ఇంట్లోనుండే అన్నిటికన్నా మంచి బట్టలు, నగలు, మంచి భక్ష్యములు ఆమెకే అర్పిస్తాము. ఇంట్లో ఆమెకుపూజ జరుగుతుంది. ఆమె యెదుట పాటలు, పాడుతాము, నృత్యముకూడ చేస్తాము. ఆమెని ప్రసన్నము చేసికొనుటకై సర్వవిధముల ప్రయత్నిస్తాము.

దీనితరువాత “దీపావళి” వస్తుంది. ఇంటింటా, ఎక్కడ చూచినా, ఈ రోజున మాయంటికి పాండవులు, ద్రౌపది వస్తారు మహా భారతములోని శ్రేష్ఠ పురుషులు వారిరాణిని. వారితోపే శ్రీ కృష్ణుడు,

చెలికత్తెలువస్తారు. వారిచేమేం “గోలక్ష్మి” అంటాము ఐతే పీటినన్నింటి మేము గోమయంతో తయారుచేసి ప్రాంగణంలో ఉంచుతామన్నమాట. ప్రతిరోజూ వారి కెదురుగా కొత్త కొత్తగా ప్రపంచంరోని చిత్రాలను తయారు చేస్తాము. “ఆట్ పాట్ నగర్” యొక్క పూర్వకాలపు పనితనం చూపిస్తాము. పువ్వులతో, ఇతర పూజాద్రవ్యాలతోటి, వాటికికూడా పూజ జరుగుతుంది. ఇప్పుడే మా పిల్లలు “కిల్లా”ని చేస్తారు. మట్టి, కాగితం, తీసుకొని అతివాస్తవికంగా భ్రమ గొల్పేలా కోట నిర్మాణంచేస్తారు. దీపాలతో శోగం.

ఇల్లాగే మా యింటిలోభ ఓరోజుకన్న ఓరోజు ఆధికంగా ఉంటుంది.

ఇదింకా ముందు అభివృద్ధి పొందాలంటూ మా యింటి పెద్దదిక్కు రాత్రి కర్ర పుచ్చుకొని వస్తూ పాచరిస్తుంది. “ఇదిరా, ఇంటికి శోభా, అందమూను!” దీన్నింకా వృద్ధి చెయ్యండి. ఇదే ఇంటి సంస్కృతినీ, ఆచారాన్నీ చెపుతుంది. ఇదే మిమ్మల్ని తయారు చేస్తుంది, దీనివల్లే ప్రపంచం మిమ్మల్ని గుర్తిస్తుంది” అని.

బిడ్డల లివరు అందు స్లీసు వ్యాధులకు

పాత్రుడుగారి బాలసంజీవిని

డాక్టరు పిల్లా పాపయ్యపాత్రుడు & బ్రదురువారి “బాలసంజీవిని” నిజముగ ఆమోఘమైనది. బిడ్డలకు సంభవించు లివరు అందు స్లీసు వ్యాధులలో ప్రథమ దశయందుగాని, కాంప్లికేటెడ్ స్థితియందుగాని తేప్పకుండా గుణమిచ్చును. వైద్యవృత్తియందును నా స్నేహితులలోను బంధుకోటిలోను అనేకులు ఉపయోగించుటవల్లను “బాలసంజీవిని” యొక్క గుణాతిశయములు పరీక్షించుట కవకాశమేగ్గుడినది. బజారులోగల యితర లివరు ఔషధములుగూడ యిదివరలో వాడి చూచితినిగాని “బాలసంజీవిని” వాడిన పిమ్మట పైవాటినిల్ల విసర్జించి దీనినే హెచ్చుగ వాడుచున్నాను. ఆమోఘముగ నిట్టి మహాఔషధమును ప్రజోపయోగమునకు వినియోగించుచున్నందుకు పిల్లావారి వంశము స్తుతిపాత్రమైనది.

డాక్టరు :

లివరములకు:

డాక్టరు పిల్లా పాపయ్య పాత్రుడు & బ్రదురు,

నెం. 19, దక్షిణమాడా వీధి, మైలాపూరు, మద్రాసు 4.

ఫోన్ : 71354

కుంభకోణం బ్రాంచి :

నెం. 7 సారంగపాణి కోవిల్

తూర్పు వీధి.

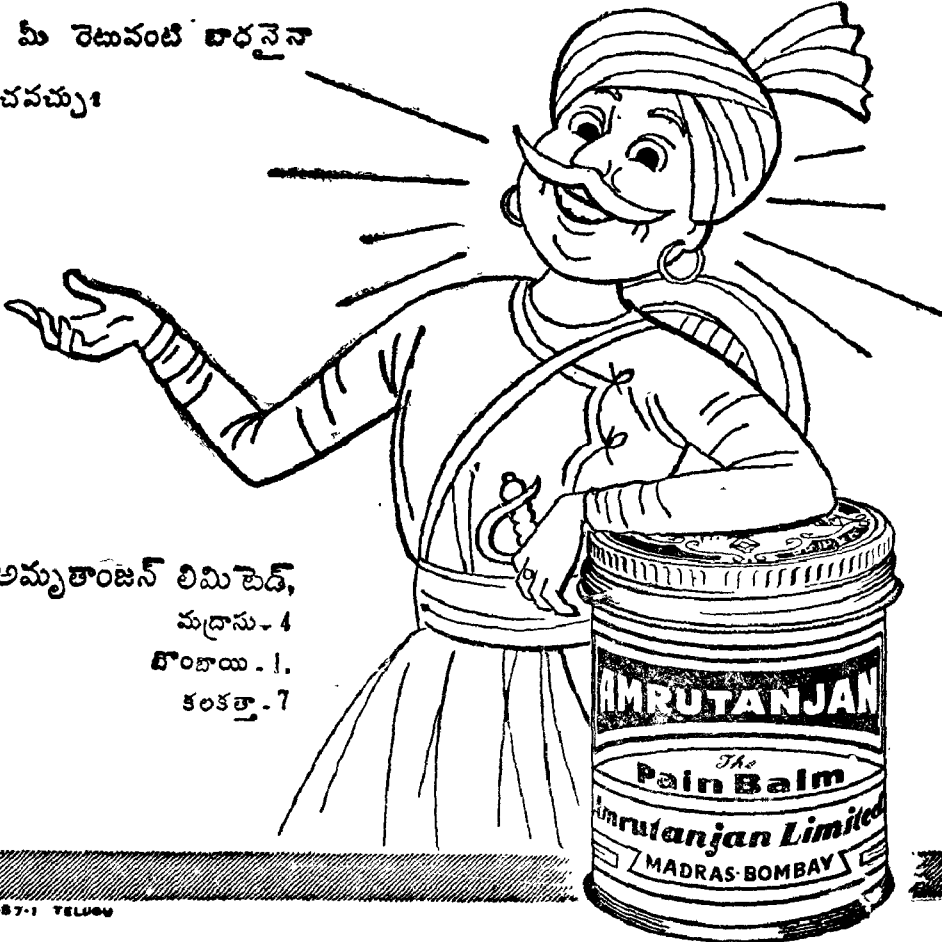
అన్ని మందుల షాపులలోను దొరకును.

అమృతాంజనము

అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము

1893 నుంచి లండన్ ప్రజలు అమృతాంజనం వాడి, ఎంత అమోఘమైన శక్తికలదో తెలుసుకుంటున్నారు. అమృతాంజనంలో వాడే ఔషధాన్ని అతి శీఘ్రంగా బాధను పశమింప చేయుటయేగాక చాలా హాయిని కూడా కలిగిస్తాయి. హాయి కలిగించే వదార్దాలేమీ లేవు కూడా. దగ్గు, జలుబు మొదలైనవి కూడా శీఘ్రంగా ఉపశమిస్తవి. అమృతాంజనం దగ్గర ఉంటే మీ రెటువంటి బాధనైనా జయించవచ్చు.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్,
మద్రాసు - 4
బొంబాయి - 1,
కలకత్తా - 7

రు 27 విడుదల

విక్రమ్ ప్రొడక్షన్స్

మహా పాసుర మర్దని

తారాగణం : రాజకుమార్, వి. నాగయ్య, రాజనాల,
జానకి, సూర్యకళ, సంద్య, కుచలకుమారి.

మాటలు, పాటలు :
శముద్రాల జూనియర్.

సంగీతం :
జి. వెంకటేశ్వర్.

నిర్మాత, దర్శకుడు.
బి. ఎస్. రంగా

నవయుగారిలిజ్.